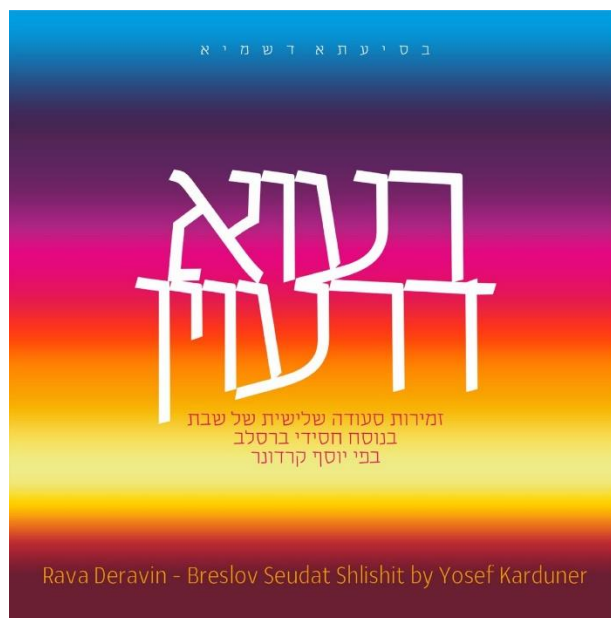

THE WORLD OF SHABBAT

סעודה שלישית

SEPTEMBER 11, 2022
YU TORAH MITZION KOLLEL
פ' כי תבוא תשפ"ב

צו וזרוז (1)

כו

תַּמָּה אֲנִי לָמָּה זֶה אֵין מְרַעֲשִׂים כָּל כֶּךָ בְּשַׁעַת שְׁהוֹלְכִים לְשַׁלֵּשׁ
סְעוּדוֹת, כְּמוֹ שְׁמַרְעִישִׁים בְּשַׁעַת שְׁהוֹלְכִים לְכַלּוֹל בְּדָרֵי-

הכשרת האברכים פרק ד (2)

חם וְשָׁלוֹם. וְאִידֵךְ זֶה אֲפֹשֶׁר שְׁשַׁעַת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת עֵת הַסְּתַלַּק
הַשַּׁבָּת קָדֵשׁ לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּשַׁעַת מִיּוֹם הַכַּפּוּרִים.

אֲבָל לֹא שַׁעַת דְּאָגָה וְאֲנָחָה עַל הַנְּמִיכוּת בַּלְבָּד הוּא הַשְּׁלֵשׁ
סְעוּדוֹת, רַק גַּם שַׁעַת שֶׁל הַתְּרוֹמְמוֹת הִיא, הַצְּדִיקִים אָמְרוּ

שְׁשַׁעַת שְׁלֹשׁ סְעוּדוֹת הִיא הַשַּׁעַת שֶׁל יָפָה שַׁעַת אַחַת בְּתִשּׁוּבָה
וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעוֹלָם הַזֶּה מִכָּל חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וּמִכְבוֹד קְדֻשַׁת
חוֹתְנֵי הַרֵב הַצְּדִיק וְהַקְּדוֹשׁ שְׁמַעְתִּי שׁוֹקֵנֵי הַגָּאוֹן הַצְּדִיק וְהַקְּדוֹשׁ
הַמְּגִיד וְצוֹקֵל"ה מְקַאֲנִין אָמַר פְּעַם בְּשַׁלֵּשׁ סְעוּדוֹת שֶׁהָיָה בְּבַחֲנֵי
צְדִיקִים יוֹשְׁבִים וְעַטְרוֹתֵיהֶם בְּרֹאשֵׁיהֶם וְנִהְנִים מִזֵּיו הַשְּׂכִינָה. וְאִידֵךְ
זֶה אֲפֹשֶׁר שְׁגַם אֶבֶן מִקִּיר לֹא יִהְיֶה אֹרֵךְ אִם בְּגֵן עֵדֶן יִהְיֶה, וּמִנְעַם
הָעֵלְוִין לֹא יִנְעַם, וְאַתָּה גַם כְּשֶׁאַתָּה נִמְצָא בְּשַׁעַת שְׁיֹזֶתֶר יָפָה מִן
הַגֵּן עֵדֶן, כְּאֵלוֹ חֵם וְשָׁלוֹם לֹא כֶּךָ וְלֹא אֵלֶיךָ הַדְּבָר נֹוֹגֵעַ. בְּטַח
עֲצוּתְךָ מִפְּתָה אוֹתְךָ שׁוֹב לֹאמֹר וּמִי יִדְמָה לְהַמְּגִיד וְלִשְׂאֵר הַצְּדִיקִים
זצ"ל. אֲבָל תִּשּׁוּבָה כְּזוֹ תִשּׁוּבַת הַיָּצָר הָרַע שְׂכָךְ הִיא, ד' יִתְפָּרֵךְ
מִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְאִם הַצְּדִיקִים זי"ע הַרְגִישׁוּ וְהִתְעַנְּגוּ מִקְדֻשָּׁתוֹ
בְּבַחֲנֵי רִישָׁא, אַתָּה עַל כָּל פְּנִים אֵת בַּחֲנֵי עַקְבִּים אוֹ עַקְבִּים
דְּעַקְבִּים דְּהַקְדֻשָּׁה תִּרְגִּישׁ. אֲבָל בְּטַח גַּם אַתָּה מְרַגֵּשׁ כֶּךָ אֵת הַשְּׁלֵשׁ
סְעוּדוֹת, גַּם לְכֶךָ וּמִחֵךְ מִתְנַעֲנְעִים וּמְוַדְעֵזִים מִקַּל רַעַשׁ הַגְּלָגָל,
גְּלָגְלֵי הַמְּרַכְבָּה שְׁעוֹבְרִים דְּרֹךְ נִפְשָׁךְ, רַק שְׂאִין אַתָּה יָכוֹל לְהַתְּבַוֵּן
וְלְהַסְתַּפֵּל, וְהָרַעַם וְהָרַעַשׁ נְאֻכְדִים וְנִפְסָדִים עַד שְׁכַמְעַט לֹא תִדַע
שְׂד' אֱלֹקִים בָּא וְכֵל קוֹדֵשׁ עִמוֹ.

בני מחשבה טובה (3)

29

סדר אמצעי ויסוד החברה

עצמך ביום זה, לא עסקת במסחרך, לא טיילת בשוקים וברחובות, לא הקלת את ראשך, ישבת התבודדת בינך ובין קונך, או יחד עם חבריך עסקת בתורה ובשיח של קדושה וחסידות, כבסת את עצמך מכל אבק וכתם שעלו עליך בכל השבוע והשתדלת לבוא עד נפשך שעובתה ורחקת ממנה בכל ימות החול, ובכל שעה ושעה הרגשת שאתה עולה ממצב אל מצב, ומן מדרגת קדושה אל מדרגה יותר קדושה עד שקרבת אל שלש סעודות מרום קצו של השבת, רעוא דרעוין, סעודה היא מג' סעודות, אבל מרגיש אתה שכבר אין המקום והמצב עתה לשבוע בבשר ודגים, רק לחפש את הא"ל מסתתר בשפירי חביון ולשבוע מזויו, ויושב אתה עם חבריך ג"כ מבקשי פני ד', ובחושך אתם יושבים, מנהגי ישראל תורה הם, כי מתאימים הם את פעולת הגוף למצב הנפש באותה שעה, כי אית חושך ואית חושך, אצל ד' ית' כתוב ישת חושך סתרו, אור אמתי הוא, וחושך הוא מן העולם הזה, לא עולם ולא דברי העולם נראים כבר, וכיון שזה מעת לעת שלם שאתה מתרחק מן העולם הזה ומתקרב אתה פסיעה אחר פסיעה אל בחי' רעוא דרעוין, רצון העליון, במוחך ובלבך אף בחושי גופך, מוכרת גם גופך בפועל ממש לשבת בחושך, גם לבך וגם עיניך לא יראו כבר עולם דברי העולם לפניהם, ד' מסתתר בחושך, ואחר חפוש ובדיקה שבכל השבת באת אל הערפל אשר שם האלקים, בקשת ומצאת את שאהבה נפשך, מתקרבת היא אליו ונמסת בקדושתו, כל החדר מלא מפמליא של מעלה, ואתה דוחק את עצמך דרך כל הפמליא הקדושה אל קודש הקדשים, משתוקקת נפשך להכנס לפני ולפנים ולבוא אל המקום אשר שם אלקים. אחותיו ולא ארפנו.

האם אין אתה מרגיש מאומה אז, הצדיקים אמרו ששעת שלוש סעודות היא השעה של יפה שעה אחת בתשובה ומעט בעוה"ז מכל חיי עולם הבא, ומכ"ק חותני הרה"ק זצ"ל שמעתי שהמגיד מקאזניץ זצ"ל אמר בשלש סעודות שהיה בבחי' צדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה, ואתה האינך מרגיש מאומה, שעה שיותר טובה מכל חיי העוה"ב עוברת עליך ואין אתה יודע ומרגישה, בטח עצלותך מפתה אותך שוב, ומי יזכר להמגיד ולשאר הצדיקים ז"ל, אבל כבר אמרתי לך שתשובה כזאת תשובת היצה"ר שבך היא. ד' ית' מלכותו בכל משלה, ואם הצדיקים זי"ע הרגישו והתענגו מקדושתו ית' בבחי' ריבא, אתה עכ"פ את בחינת עקביים או עקביים דעקביים דקדושה תרגיש, אבל בטח גם אתה מרגיש בך את השלש סעודות, גם לבך ומוחך מתעננים ומודעושים מקול רעם הגלגל, גלגלי המרכבה שעוברים דרך נפשך, רק שאין אתה יכול להתבונן ולהסתכל, והרעם והרוש אובדים ונפסדים בך עד שכמעט לא חדע שד' אלקיך בך, כל קדושו עמו, כל איש צריך להסתכל כפי מצבו, וההסתכלות שנוטה בשלש סעודות למשל היא כך, עברה עליך השבת, יום כולו של קדושה, מן השמים קדשו אותך וגם אתה קדשת את

סדורו של שבת, השורש התשיעי ענף א' (4)

וּמִכָּל שָׁבוֹן דָּכַל שָׁבוֹן עִתָּהּ בְּעַת
תְּפִלַּת הַמִּנְחָה, שְׁאֲנוּ עוֹמְדִים
בְּמִקוֹם גְּבוּהַ וְנוֹרָא קוֹדֵשׁ, וְנִעְמָדִין אָנוּ

הַמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים בְּכִיכּוֹל בְּרוּךְ
הוּא בְּעֵטְרוֹת וּכְתָרִים גְּדוֹלִים
בְּתִפְלָה וּבְקִדְשָׁה שֶׁל הַתְּפִלָּה בְּלֵיל

נתיבות שלום (5)

מאמר ארבעה עשר

רעוא דרעוין

קודש הקדשים של ש"ק

מאה"כ (תהלים סה) אשרי תבחר ותקרב ישכון
 חצריך נשבעה בטוב ביתך קדוש היכלך. הזכיר מדורים שיש בביהמ"ק, ישכון חצריך כנגד חצרות

בית אלוקינו העזרה ומקום המזבח החיצון, נשבעה
 בטוב ביתך הוא ביהמ"ק עצמו שבו היו המנורה
 השולחן והמזבח, קדוש היכלך קאי על קודש
 הקדשים שבו היו הארון והכרובים. וכמ"כ יש בש"ק
 ג' מדרגות אלו. ליל שבת קודש הוא בבחי' ישכון
 חצריך, שאז היא הכניסה לש"ק, וכמו שאומרים אז
 לכה דודי נצא השדה לחקל תפוחין קדישין. יום
 השבת הוא בבחי' נשבעה בטוב ביתך, אשר אז
 תתענג על ה', כדאיתא בזוה"ק (ח"ב פח:): ביומא
 דשבתא בסעודתא תניינא כתיב אז תתענג על ה', על
 ה' ודאי, דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכו'.
 ובהמשך איתא שם, בסעודתא תליתאה דשבתא כתיב
 והאכלתיך נחלת יעקב אביך, דא היא סעודתא דזעיר
 אנפין וכו', ע"כ. שהיא בבחי' קדוש היכלך, כי קודש
 הקדשים של השבת הוא בעלות המנחה בשל"ס עת
 רעוא דרעוין. וכד"א בספה"ק סדורו של שבת (שורש

(6) RABBI JOSEPH B. SOLOVEITCHIK

Not far from where our family lived in Warsaw there was a Modzitzer shtiebel where I would occasionally go for *shalosh seudos*. The Chasidim would be singing *Bnei Heichala*, *Hashem Ro'i Lo Echsor*, again *Bnei Heichala*, again *Hashem Ro'i*. It occurred to me that they weren't singing because they wanted to sing, they were singing because they did not want to allow Shabbos to leave.... I remember an encounter in this *shtiebel* as a small child. One of the men who had been singing most enthusiastically, wearing a *kapoteh* consisting of more holes than material, approached me and asked if I recognized him. I told him that I did not, and he introduced himself as Yankel the Porter. Now during the week I knew Yankel the Porter as someone very ordinary wearing shabby clothes walking around with a rope. I could not imagine that this individual of such regal bearing could be the same person. Yet on Shabbos he wore a *kapota* and *shtreimel*. That is because his soul wasn't Yankel the Porter, but Yankel the Prince. Well after nightfall I naively asked him, "When do we daven Ma'ariv?" He replied: "Do you miss weekdays that much [that you cannot wait to daven Ma'ariv]?"

(7) אמרי אמת, פ' שמות תרצ"א

איתא בשפת אמת פירוש שם **איהיה** שכשאי
 ישראל הגם שאינו בשלימות מקבל על עצמו
 שכשיאל מהחשבות יקבל עליו עול מלכות שמים זהו
איהיה, ישנם אנשים שהרצון שלהם נסתר והם זריזים
 לרצות לבוא לרצון וזהו **איהיה אשר איהיה**, כמידי כי די
 חשק ואפלטוהו זו היא המדריגה הראשונה ואחר כך
 באים להאמת וזהו אשגבהו כי ידע שמי, הגאולה היא
 המגלות השם זה מה שהיה לרצון להיות בגאולת
 מנרים, בשם אאזז"ל משה רבינו היה כבד פה וכבד
 לשון ועל שפמים היינו שלא היה יכול להוציא הכל
 ממחשבה לדיבור, בענין השם גם כן איתא לא כשאי

(8) הלקח והלבוב, פרשת שמות

לו רצון כראוי יש לו רצון לבוא לרצון אמת.
 ובמו כן בשמים כביכול הקב"ה רוצה בישראל.
 אף כשאין ראוי חפץ להיות לו רצון עליהם
 והוא רעוא דרעוין. והפי' שמקבל עמה גם זה
 הרצון שיש בפשוטי בני"ל לבוא אל הרצון כנ"ל
 ולכן לית זעפין", והיינו אהי' אשר אהי' ובעת
 הזאת הקריאה מעורר הזמן, וגם הזמן בעצמו
 מסוגל לזה לקבל הרצון להיות רצון.

אבל רוצה שיהי' לו הרצון. וכמו שפירשו
 בספה"ק ענין מה שס"ג נקרא רעוא דרעוין,
 וזה לשון השפ"א "במנחת שבת היא עת רצון
 כמ"ש דבי' רעוא דרעוין ולית זעפין. דהנה
 בכל איש ישראל יש רצון אליו ית'. ומי שאין